

laetust keige nöddrade ja maestle püttuse mästo liitis, siis hakkas Jumala väggem sanna ni fan- geste selle ühhe nore innimesse süddame peale, et wessi tousis temma silmi. — Kui Jumala tenis- tus sai lõppend, ruttas temma kirriko-öppetaja jure, temmale sedda furja ja kergemelelist ello tunnistama, mis temma siitsadik olli aianud, ja temma issalikko nou läbbi juhhatus, sai se noor mees sesammaast páwast tru ja kerme Kristusse járrele-fáia! —

„Oh, andko Íssand meie Jummal, et sesamma noor mees olleks ni mitme wanna ja nore rahvale, kes pühhapával kirrikust möda lähwad, förtsis wed- delewad ehk muud wallatust ja koerust tewad, hea öppetussek, ka katsuda kirriko sisse miina, et saaksid ka nemmad omma püttuse tee peált ümberpöörda, pühhapáwa wisi párrast pühhitseda ja Jesuist Kris- tust ennesele ello-juhhatajaks otsida! —

„Misga teeb úks noor innimenne omma tee-rabba selgeks? kui ta peab ennast sinno (Jehowa) sanna járrele!“ — Läweti laul 119, 9.

Kas Jumala sanna jo murdis mil- ialgi sinno fange süddant?

Kästal 1809 ellasid faks nabrid küllas tullusa wihha sees ühhesküüs. Nende riid tousis ühhe raja

samba párrast, mis nende pöllude wahbel olli. Óm- ma furja wihha sees, wóttis úks neist sedda furja nou, teist árratappa. — Sureks önnetussek juh- tusid möllemad paksus metas üksi kofko; pea hak- kasiid nemmad riidlema ja teine teist pefšma. Se mees, kes olli furja nou wótnud teist árratappa, loi omma nabrile súggawad hawad páhhá, läks foio ja kütles omma ehmatand naese ja lastele, mis ta olli teinud. Nutto ja kissaga tulli selle werriseks lõdut mehhe naene joostes teise tiggeda mehhe jure, agga temma wišas naest toast wálja ja áhwardas, temma meest hopis surnuks lúa. — Ei palwed, ei maenitsemised eggja áhwardamised kustutand temma wihha. — Wähhe aega párrast sedda juhtus, et nabri kihhelkonnas isse-pühha sai kirrikus pühhitsetud. — „Boitsid ka úksord miina woera öppetajat kuulma,“ mótlis se tigge mees isseenenes — „oh mis öppetaja“ — wa- tas temma isseenesele — „mul on omma öppe- taja küllas, mul teist ep olle tarvis!“ — Giiski temmal ep olnud koddo rahho, temma läks omma külla-rahwaga sedda pühha pühhitsemist waat- ma. — Kirrikus temma kulis öppetajat neid san- no külutama: „kes omma liggimest ei armasta, fed- da temma näeb, kuida se woib Jummalat armas- tada, fedda temma mitte ei nä? kuida finna woid õnsaks sada, kui finna omma liggimest wiktad, kui